

som det er nødvendigt at sikre dem. Til § 12 er der stillet det Forslag, at Brandvæsenet, som nu kan forlange Indtjæring ved Bebyggelse af Grunde, der have en Dybde af 50 Alen, skal kunne forlange det allerede naar Dybden er 40 Alen. Det er ikke altid nødvendigt for Brandvæsenet at benytte denne Ret, men undertiden kan det være af Bigtighed, at en saadan Indtjæring findes paa visse Steder i Byen; for at man med tilstrækkelig Lethed kan manøvrere med Eprøiter i Sloebrandstilfælde. Det er altsaa kun en Udvidelse af den Ret, som Paragrafen tillægger Brandvæsenet, uden at det følger deraf, at den vil blive brugt meget. Til § 19 er der stillet et Forslag, som gjør Forandring i den Bestemmelse i Loven, at intet Tag eller nogen Del af et Tag maa have en større Neisning end 45 Grader. Der har ofte været forlangt fra Arkitekter Tilladelse til at bygge de steile Tage, der gaa under Navn af Mansardtage; men der er herimod gjort gjældende som Hovedindvending, at paa en indirekte Maade forøgede man Bygningshøiden derved, idet man ovenpaa Bygningen, efterat den havde faaet den Høide, som Paragraferne i Loven fastsætter, ogsaa satte et høit, heilt Tag paa, der for endel udøvede den samme Indflydelse med Hensyn til Luftens Afgang til Gaden, som om det var Bygningen selv, som var bleven forhøiet. Man har her gjort en Indrømmelse, som formentlig vil kunne tilfredsstille til de forskjellige Eider, idet man har sugt, at saadanne steile Tage kunne tillades, naar man holder sig indenfor det Bygningsprofil, som er bestemt i §§ 15—19. Dette er altsaa Mere, end ifald man saade, at Mansardtage kunde tillades, men at de skulde regnes med til Bygningsens Høide, thi her skulle de kun regnes ind i Bygningsens Høide, efterat denne Høide er forøget med de Lillæg, som er bestemt i de af mig nysnævnte Paragrafer. Endringsforslaget under Nr. 12 til § 22 er heller ikke Andet end en Modifikationsændring. Det er en Tilføielse, hvorved den Tanke, som Paragrafen udtrykker, formenes at være tydeligere. Det er disse Endringsforslag, som Udvalget har stillet til dette Afsnit, og jeg skal tillade mig at vente med at udtale mig om de Endringsforslag, som ere fremkomne fra anden Side til dette Afsnit, indtil jeg har hørt de ørede Forslagsstillere udtale sig.

Blom: Inden jeg skal tillade mig at motivere de Endringsforslag, som jeg har stillet, skylder jeg det høie Thing og det ørede Udvalg en Forklaring af, hvorledes jeg, der hverken er Bygningskyndig eller som Grundeier har noget aparte Kjenndskab til disse Sager, alligevel er bleven ledet til at stille Endringsforslag til dette Lovforslag. Dette er gaaet saaledes til, at min Opmærksomhed anledtes fra er bleven henledet paa forskjellige Punkter, i hvilke man ønskede

visse Endringer i Loven. Det var da min Hensigt at henvende mig til Udvalget gjennem et af dets Medlemmer for paa denne Maade om muligt at bringe disse Sager under Forhandling i Udvalget; men inden jeg trøstede mig dertil, vilde jeg dog først selv sætte mig saameget ind i Sagerne, at jeg kunde have nogen Sikkerhed for, at de virkelig vare rimelige og forstandige, og at de fornuftigvis kunde bringes under Forhandling. Dermed hengik der nogle Dage, og netop som jeg mente at være færdig dermed, forelaa Udvalgets Betænkning trykt, og der var da intet Andet tilbage for mig end at bringe de Punkter, som jeg mente at burde fremsøre, under Forhandling her i Salen. Jeg maa dog bemærke, at en stor Del af de Punkter, som jeg fra Først af var opfordret til at bringe frem, netop vare saadanne, som ere foreslaaede ændrede af Udvalget, saa at jeg paa denne Maade er kommen til at stille færre Endringsforslag, end jeg ellers vilde være kommen til. Det første Endringsforslag, som jeg har stillet, er stillet til § 8 og gaar ud paa, at, hvor der er Trapper, som springe frem i Gaden, skal det ikke være absolut nødvendigt, at disse skulle være tilgængelige fra alle tre Sider, men at det skal være tilladt kun at lade Trappen være tilgængelig forfra og derimod være begrændset af Rækvært paa begge Sider. Sagen er nemlig den, at der kan være Tilfælde, hvor en saadan Trappe kan ligge meget nærved Nedgangen til en Kjælder, og i saa Tilfælde er det ikke heldigt, at der er Dypgang fra Eiden; det er bedre, at Rækværtet ligesom advarer Folk fra at gaa den Vej, for at de ikke usforvarende skulle komme til at gaa ned i Kjælderen. Jeg antager ikke, at der vil være nogen Banstuelighed forbundet med, at Rækværtet kommer til at gaa ved Siden af den fremspringende Trappe, da Trappen vel aldrig bliver ret høj eller vil springe ret langt frem. — Til § 16 har jeg stillet et Endringsforslag om, at i Alen skal ændres til 1½ Alen. Sagen er nemlig den, at § 16 indeholder Betingelserne for, at det i brede Gader, paa Torve og paa aabne Pladser kan tillades at give Bygningernes Facader en større Høide, end de ellers sædvanlig kunde faae. Blandt disse Betingelser er der den, at Kjelverloftet i det højeste maa ligge 1 Alen over Fortovet. Det vil, naar man sammenholder det med § 41, sige det Samme som, at en saadan Kjælder ikke maa bruges til Beboelsesrum og egentlig heller ikke til Udsalgsum eller Barthusrum, efter som der ikke maa være Kattelovne eller Komfurer i slige Kjelberrum. Nu kommer det mig for, at Kjelberrum i Bygninger, som ligge ved aabne Pladser eller i meget brede Gader, ere særlig egnede til at kunne bruges til Beboelsesrum, forsaavidt man overhoved vil indlade sig paa at tillade, at Kjelbere benyttes til Beboelsesrum, hvilket Lovens jo gaar ud paa idetmindste med visse Begrændsning